

Stołeczny Magazyn

POLICYJNY

MIESIĘCZNIK NR 4/2007

XXII KONFERENCJA SZEFÓW POLICJI KRYMINALNYCH MIAST EUROPY ŚRODKOWEJ I WSCHODNIEJ

Handel ludźmi w aspekcie pracy niewolniczej, pornografia dziecięca oraz akty terroru kryminalnego i ekstremizmu to główne zagadnienia poruszane podczas XXII Konferencji Szefów Policji Kryminalnych Miast Europy Środkowej i Wschodniej, która odbyła się w Komendzie Stołecznej Policji w dniach 8-10 maja bieżącego roku. cd. s. 2

Założenia programu „Bezpieczne Miasta” więcej: s. 4

Mobbing jako zjawisko psychologiczne więcej s. 7

Na wniosek Komendanta Głównego Policji Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem 25 kwietnia 2007 roku mianował mł. insp. Jacka OLKOWICZA na stanowisko Komendanta Stołecznego Policji.

Na wniosek Komendanta Stołecznego Policji Komendant Główny Policji z dniem 4 maja 2007 roku powołał insp. Marka KAPILEWICZA na stanowisko I Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji.

Spotkanie szefów policji kryminalnych w Warszawie

Szefowie policji kryminalnych miast Europy Środkowo-Wschodniej spotykają się systematycznie wiosną i jesienią każdego roku od ponad 10 lat. Poprzednie spotkanie odbyło się u naszych południowych sąsiadów w Bratysławie. W trakcie tych konferencji analizowane są zagrożenia przestępczością oraz „nowe” pojawiające się w regionie zjawiska o charakterze kryminalnym.

Podczas tegorocznego spotkania w Komendzie Stołecznej Policji przedstawiciele policji kryminalnych z Bratysławy, Pragi, Budapesztu, Berlina,

Monachium, Wiednia i Kijowa oraz Warszawy omawiali sprawy związane z handlem ludźmi, głównie w kontekście kolejnego kryminalnego zjawiska, jakim jest zmuszanie do pracy niewolniczej. Stołeczni policjanci przedstawili nagłośnioną medialnie sprawę polskich emigrantów we Włoszech, którzy byli więzieni i zmuszani do pracy. Zjawisko tzw. emigracji zarobkowej dotyczy obywateli większości krajów Europy Środkowej i Wschodniej, w związku z tym handel ludźmi w celu zmuszania ich do pracy jest

jednym z ważniejszych problemów do rozwiązania i stanowił główny wątek rozmów szefów policji kryminalnych. Ponadto poruszono zagadnienia związane z pornografią dziecięcą, aktami terroru kryminalnego i ugrupowaniami ekstremistycznymi.

Przedstawiciele delegacji korzystając z okazji zwiedzili również naszą stolicę, zapoznali się z pracą Komisariatu Rzecznego Policji, a także wysłuchali koncertu Orkiestry Reprezentacyjnej Policji.

Justyna Stachniewicz

Zagadka kryminalna sprzed 22 lat rozwiązana

Policjanci z Wydziału do walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw KSP rozwiązali zagadkę kryminalną sprzed 22 lat. Do policyjnego aresztu trafił 42-letni Maciej K., który w 1985 roku ranił śmiertelnie nożem 35-letniego mężczyznę. Ta sprawa to kolejny dowód na to, że sprawcy przestępstw, popełnionych nawet kilkadziesiąt lat wcześniej, nie mogą czuć się bezkarnie.

Sprawa, którą rozwiązali policjanci z Wydziału do walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw KSP, wiąże się z tragedią, jaka rozegrała się w sierpniu 1985 roku w mieszkaniu na warszawskiej Woli. 35-letni Edward R. zaprosił do siebie przygodnie spotkanego mężczyznę, z którym pił alkohol. W lokalu tym mieszkał razem ze swoją matką, która feralnego wieczoru spała w pokoju obok. Nad ranem obudzili ją krzyki. Kiedy weszła do pomieszczenia zobaczyła zakrwawionego syna, a przy nim młodego mężczyznę, który na jej widok uciekł. Ugodzonego nożem Edwarda M. przewieziono do szpitala. Lekarzom, niestety nie udało się go uratować. Funkcjonariusze, którzy

zajęli się tą sprawą, zabezpieczyli pozostawione przez sprawcę ślady, między innymi odciski palców. Sporządzili także portret pamięciowy, który opublikowano w prasie. Mimo przesłuchania wielu świadków oraz zabezpieczenia dowodów, nie udało się wówczas ustalić i zatrzymać zabójcy. Sprawę umorzono.

Rok temu zajęli się nią stołeczni policjanci ze specjalnej komórki – potocznie zwanej Archiwum X, która zajmuje się nierozwiązanymi sprawami sprzed lat. Ponownie przeanalizowano materiały sprawy, a zabezpieczone na miejscu ślady przesłano do Laboratorium Kryminalistycznego KSP. Eksperci daktyloskopii

sprawdzili je w systemie komputerowym umożliwiającym identyfikację sprawcy. Okazało się wówczas, że w policyjnej bazie są identyczne ślady należące do 42-letniego Macieja K., notowanego wcześniej przez Policję za jazdę pod wpływem alkoholu. Wytypowano miejsce, gdzie może on przebywać. Policjanci z Wydziału do walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw KSP zjawili się w mieszkaniu 42-letniego Macieja K. na Pradze Południe. Mężczyzna był zaskoczony niespodziewaną wizytą. Podczas przesłuchania w prokuraturze przyznał się do zabójstwa. Z jego relacji wynikało, że w trakcie kłótni z Edwardem R. ugodził go nożem.

Andrzej Browarek

1. Dlaczego Policja wraca do spraw sprzed kilkudziesięciu lat? Jakie najczęściej są to sprawy?

podinsp. Bolesław Rokosz ekspert Wydziału dw. z Terrorem i Zabójstw KSP: Nie zawsze udaje się wykryć sprawcę przestępstwa w toku postępowania. Nawet jeżeli przestępstwo zostało popełnione piętnaście, dwadzieścia lat temu sprawca powinien mieć świadomość, że nie uniknie kary. Najczęściej wracamy do spraw mających miejsce w garnizonie stołecznym, w których zbliża się okres przedawnienia. Dotyczą one najcięższych przestępstw, takich jak: zabójstwo, czy po-

bicie ze skutkiem śmiertelnym. Wybieramy kilka spraw i przeprowadzamy wstępną analizę. Jeżeli są ślady biologiczne, daktyloskopijne z miejsca zdarzenia, to przesyłane są one do Laboratorium Kryminalistycznego KSP w celu ponownego zbadania. Oczywiście równolegle prowadzone są czynności operacyjne i procesowe w tej sprawie.

2. Dlaczego sprawy te są możliwe do rozwiązania dopiero teraz?

B.R.: Przede wszystkim jest to możliwe dzięki powstaniu interdyscyplinarnych zespołów, które zajmują się właśnie tymi sprawami. W ich skład wchodzi policjanci operacyjni, procesowi, eksperci z LK KSP oraz psychologowie z Zespołu Psychologów KSP. Praca tych zespołów oraz najogólniej rzecz ujmując – rozwój techniki dają szansę wykrycia

sprawców w sprawach, w których wcześniej nie udało się tego dokonać. W tej chwili można korzystać z dobrze już rozwiniętych policyjnych baz danych i zlecać specjalistyczne badania, których jeszcze kilkanaście lat temu nie wykonywano.

3. Jak dużo takich spraw do tej pory stołeczna policja rozwiązała?

B.R.: Około sześciu, siedmiu spraw. Wbrew pozorom jest to dużo, ponieważ sprawcy tych przestępstw do tej pory pozostawali na wolności. W opracowaniu jest około dwunastu spraw, ale liczba ta ciągle się zmienia, ponieważ dochodzą kolejne śledztwa. Mamy nadzieję, że również sprawcy przestępstw w sprawach, nad którymi pracujemy, w najbliższym czasie staną przed wyrokiem sprawiedliwości.

Rozmawiała J. Stachniewicz

STOŁECZNY MAGAZYN POLICYJNY
Miesięcznik Komendy Stołecznej Policji
4/2007
Wydawca: Komenda Stołeczna Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

Adres:
„Stołeczny Magazyn Policyjny”
Gabinet Komendanta Stołecznego Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa
e-mail: redakcja@policja.waw.pl

Telefony: redakcja 603-88-04, 603-88-01
fax: 603-61-12
Druk: Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
Redakcja zastrzega sobie prawo doboru tekstów oraz dokonywania w nich zmian.

Informacja z realizacji programu „Razem Bezpieczniej”

W I kwartale 2007 roku funkcjonariusze Komendy Stołecznej Policji przeprowadzili 156.769 interwencji, w wyniku czego na gorącym uczynku zatrzymano 10.316 sprawców przestępstw i wykroczeń, oraz 4082 osoby poszukiwane.

W I kwartale 2007 roku, na terenie działania Komendy Stołecznej Policji podejmowano szereg działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego. Wśród nich należy wymienić działania podejmowane przez Wydział Ruchu Drogowego KSP wraz z podległymi Sekcjami Ruchu Drogowego Komend Powiatowych Policji. Są to:

- **Trzeźwość; Trzeźwy poranek** (celem działań jest wyeliminowanie jak największej liczby nietrzeźwych uczestników ruchu drogowego oraz jednoczesne wyrobienie przeświadczenia wśród użytkowników dróg o intensywności działań policyjnych zarówno w czasie akcji, jak i poza nią oraz nieuchronności odpowiedzialności za działania sprzeczne z prawem);
- **Niechronieni uczestnicy ruchu drogowego** (celem działań jest wzmoczenie reakcji policjantów na wykroczenia popełniane przez pieszych, rowerzystów, motorowerzystów, jak również kierujących pojazdami, którzy nieprawidłowym zachowaniem na drogach powodują zagrożenie);
- **Pasy** (działania ukierunkowane na kontrolę przestrzegania przepisów o stosowaniu pasów bezpieczeństwa i urządzeń do przewożenia dzieci);
- **Bezpieczny pas ruchu** (celem jest ujawnienie jak największej liczby uczestników ruchu drogowego niestosujących się do znaków poziomych i pionowych);
- **Wiosenne porządki** (działania mające na celu represjonowanie kierujących pojazdami, którzy parkują w miejscach zabronionych oraz niebezpiecznych);
- **Wracamy bezpiecznie** (działania podejmowane w celu zapewnienia bezpieczeństwa osobom wracającym z pracy w godzinach największego nasilenia ruchu drogowego);
- **Przeciwdziałanie nielegalnym wyścigom ulicznym** (ujawnianie kierujących niestosujących się do obowiązujących ograniczeń prędkości oraz eliminowanie z ruchu pojazdów, których stan techniczny nie odpowiada ustawowym normom);
- **Trasa E-30** (międzynarodowe działania prowadzone na drodze nr 2 ukierunkowane na poprawę bezpieczeństwa i przeciwdziałanie przestępczości poprzez kompleksową kontrolę środków transportu drogowego);
- **Ferie zimowe 2007** (w okresie 26.01-11.02 prowadzony był wzmoczony nadzór nad ruchem turystycznym i tranzytowym na głównych ciągach komunikacyjnych Warszawy oraz powiatów ościennych, a także wzmoczone działania

kontrolne autobusów przewożących dzieci i młodzież).

Mając na uwadze wzrost poczucia bezpieczeństwa publicznego oraz zmierzając do ograniczenia zdarzeń przestępczych i wykroczeń na terenie m.st. Warszawy w I kwartale br. kontynuowano działania koncentryczne policjantów z Oddziałów Prewencji Policji w Warszawie i Wydziału Wywiadowczo-Patrolowego Komendy Stołecznej Policji pod krypt. „Miasto – Komunikacja”. Patrole kierowane do działań dyslokowane są w rejonach zagrożonych, wynikających z analizy stanu zagrożenia pospolitymi przestępczymi zdarzeniami ulicznymi, które w znacznej części pokrywają się z odnotowanymi wykroczeniami. Działania te realizowane są ponadto w środkach transportu miejskiego oraz na przystankach autobusowych i terenie działania Komisariatu Kolejowego Policji. Ponadto podejmowano szereg działań związanych z zapewnieniem należytego poziomu bezpieczeństwa w środkach komunikacji miejskiej, poprzez m.in. kierowanie patroli służb ponadnormatywnych. W trosce o bezpieczeństwo podróżnych oraz poprawę bezpieczeństwa na obszarach kolejowych Komisariat Kolejowy Policji w Warszawie w I kwartale br. w celu zapobiegania zjawiskom kryminalnym kontynuował współpracę z podmiotami pozapolicyjnymi, m.in. z:

- Strażą Ochrony Kolei – wspólne patrole prewencyjne, na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29.09.2004 roku w sprawie współdziałania ze strażą ochrony kolei z policją, strażą graniczną i inspekcją transportu drogowego oraz Porozumienia Komendanta Głównego Policji z dnia 6.07.2004 roku o współdziałaniu w zakresie strategii zmierzającej do poprawy stanu bezpieczeństwa na obszarach kolejowych;
- Żandarmerią Wojskową – wspólne patrole w celu zabezpieczenia dworców kolejowych w okresie zwalniania z jednostek wojskowych żołnierzy, wcielania poborowych i wyjazdu wojska na przepustki;
- Strażą Graniczną – działania pod kątem ujawniania przemycanych papierosów i alkoholu w pociągach relacji międzynarodowej, na podstawie Ustawy z dnia 12.10.1990 roku o Straży Granicznej oraz Porozumienia Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej z dnia 17.06.2004 roku w sprawie współdziałania Policji i Straży Granicznej. W ramach codziennej służby policjanci realizują czynności służbowe na terenach kolejowych i w pociągach podmiejskich na terenie Warszawy związane z zapewnieniem ładu i porządku publicznego oraz bezpieczeństwem osób. Do zabezpieczania pociągów podmiejskich w trakcie przejazdów pomiędzy stacjami są kierowane także patrole w ramach służb ponadnormatywnych.

Ponadto w I kwartale 2007 roku kontynuowane były następujące programy prewencyjne realizowane w jednostkach organizacyjnych KSP:

- **Warszawa wolna od narkotyków**, którego celem jest ograniczenie popytu i podaży środków odurzających i substancji psychotropowych oraz ujawnianie sprawców przestępstw związanych z posiadaniem lub rozprowadzaniem narkotyków;
- **Strefa Bezpiecznych Usług**, którego celem jest zmniejszenie liczby przestępstw i wykroczeń występujących na terenach obiektów handlowo-usługowych oraz podniesienie poziomu poczucia bezpieczeństwa w tych miejscach poprzez edukację personelu i klientów podmiotów gospodarczych w zakresie przeciwdziałania przestępczości pospolitej oraz pożądanego zachowań w przypadku zagrożenia aktami terrorystycznymi i skutkami działań przestępczych;
- **Reaguj. Powiadom. Nie Toleruj.** Celem strategicznym programu jest poprawa stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie garnizonu warszawskiego oraz wzrost poczucia bezpieczeństwa wśród jego mieszkańców;
- **Edukacja prawna w szkołach z udziałem warszawskiej Policji**, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa w środowisku szkolnym;
- **Lokalne programy przeciwdziałania przemoc w rodzinie**, które realizowane są przez poszczególne jednostki organizacyjne KSP na podległych terenach;
- **Serwis internetowy „Gadu-Gadu”** – nowa forma komunikacji społeczeństwa z Policją, która polega przede wszystkim na odbieraniu wiadomości o niepokojących zjawiskach mających miejsce na terenie szkół i innych miejscach przebywania młodzieży szkolnej.

W ramach przedmiotowego programu Szkoła Policji w Słupsku wraz z Akademią Pomorską w Słupsku organizuje w dniach 14-15 czerwca 2007 roku Międzynarodową Konferencję z cyklu: Kształtowanie bezpieczeństwa i porządku publicznego w społeczności lokalnej pt.: Rola działań prewencyjnych i edukacyjnych w kształtowaniu bezpieczeństwa obywateli. Celem konferencji jest określenie misji oraz roli działań prewencyjnych i edukacyjnych w kształtowaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego w społeczności lokalnej, a także wskazanie priorytetów działań innych podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli w ramach ww. programu.

Z ramienia Komendy Stołecznej Policji w Konferencji weźmie udział Naczelnik Wydziału Prewencji KSP nadkom. Andrzej Kulesza oraz specjaliści z zakresu prewencji kryminalnej i pracy dzielnicowej.

Wydział Prewencji KSP

Założenia programu „Bezpieczne Miasta”

Na podstawie rządowego programu „Razem Bezpieczniej” w Komendzie Głównej Policji został opracowany policyjny program ograniczania przestępczości i społecznych zachowań „Bezpieczne Miasta”. Stwierdzono, że społeczność małych miast charakteryzuje brak anonimowości, który zazwyczaj sprzyja ograniczeniu występowania zjawiska przestępczości. Podobne zjawisko występuje w średnich miastach. Sytuacja taka może doprowadzić do zjawiska przeciwnego – braku skuteczności działania organów odpowiedzialnych za utrzymanie ładu i porządku publicznego, w tym Policji. Niejednokrotnie, sprawcy przestępstw są znani mieszkańcom i z uwagi na niski poziom lub brak anonimowości pokrzywdzonych i świadków Policja nie jest informowana o takich zdarzeniach.

I. CEL PROGRAMU

- Wzrost realnego bezpieczeństwa na poziomie lokalnym na terenie małych (do 20 tys.) i średnich miast (do 100 tys. mieszkańców).

II. PRZESŁANKI REALIZACJI PROGRAMU

Oczekiwania społeczne w zakresie aktywizacji działań Policji wiążą się z koniecznością poszukiwania nowych rozwiązań organizacyjnych poprzez przyjęcie następujących zasad:

- bieżąca kontrola dynamiki przestępczości i innych zjawisk naruszających porządek prawny;
- pierwszeństwo dla realizacji zadań prewencyjnych przy wsparciu służby kryminalnej;
- optymalne wykorzystanie policjantów;
- efektywne współdziałanie komórek patrolowo-interwencyjnych, dzielnicowych, wywiadowczych, ds. nieletnich i prewencji kryminalnej, ruchu drogowego, OPP, służby kryminalnej;
- współpraca z podmiotami pozapolicyjnymi, zwłaszcza z samorządem terytorialnym;
- optymalne wykorzystanie sił i środków.

III. GŁÓWNE OBSZARY DZIAŁANIA

1. Bezpieczeństwo w miejscach publicznych i w miejscu zamieszkania

- Ograniczanie liczby przestępstw pospolitych, przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu oraz przestępstw rozbójniczych.
- Ograniczanie liczby wykroczeń najbardziej dokuczliwych społecznie (uszkodzenie mienia, zakłócenie ciszy nocnej itp.).
- Eliminacja zachowań nieakceptowanych społecznie wyczerpujące znamiona lub pozostające na pograniczu czynów zabronionych (subkultury młodzieżowe itp.).

2. Bezpieczeństwo w szkole

- Eliminacja występowania zjawiska przemocy rówieśniczej.

- Ograniczanie liczby przestępstw i wykroczeń popełnianych w szkołach.
- Zapobieganie narkomanii, alkoholizmowi i nikotynizmowi w środowisku szkolnym.

3. Bezpieczeństwo w komunikacji publicznej

- Ograniczanie przestępczości pospolitej skierowanej głównie przeciwko mieniu na dworcach i przystankach komunikacji drogowej i kolejowej, jak też w środkach transportu.
- Eliminacja zjawiska grupowania się i wybryków grup młodzieżowych na dworcach i w ich okolicy (agresji werbalnej, wandalizmu i spożywania alkoholu).

4. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym

- Eliminowanie nietrzeźwych uczestników ruchu drogowego.
- Kontrola i wykluczenie z ruchu osób nieposiadających uprawnień do kierowania.
- Kontrola i wykluczanie z ruchu pojazdów, których stan techniczny zagraża bezpieczeństwu.
- Przeciwdziałanie zjawisku „piractwa drogowego”.

5. Bezpieczeństwo w prowadzeniu działalności gospodarczej

- Ograniczenie zagrożeń występujących w biznesie (kradzieże z włamaniem, wyłudzenia towarów i usług, haracze, brak zezwoleń na prowadzenie działalności itp.).
- Eliminacja nielegalnego zatrudnienia, w tym cudzoziemców.
- Eliminacja wprowadzania do obrotu podrobionego alkoholu, wyrobów tytoniowych, odzieży z podrobionymi znakami towarowymi, nośników elektronicznych naruszających prawa autorskie, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli cudzoziemców zajmujących się tym procederem.

IV. FORMY I KIERUNKI PROWADZENIA DZIAŁAŃ

Wskazane cele powinny być realizowane poprzez prowadzenie intensywnych, koncentrycznych działań prewencyjnych, przy aktywnym udziale służb operacyjnych i prewencyjnych z wykorzystaniem systemu zintegrowanej organizacji i dyslokacji służby Komendy Stołecznej Policji, ukierunkowanych na skuteczne ujawnianie sprawców przestępstw i wykroczeń szczególnie uciążliwych dla społeczności małych i średnich miast. W realizacji działań należy uwzględnić przedstawicieli Straży Granicznej, Straży Gminnej/Miejskiej, Urzędu Celnego i Skarbowego, PIH, Żandarmerii Wojskowej.

Dla wytypowanego miasta objętego programem niezbędne jest sporządzenie krótkiej charakterystyki zawierającej liczbę mieszkańców, rodzaj infrastruktury, informację czy na danym terenie znajduje się siedziba jednostki Policji, rodzaj rozpoznanych zagrożeń ze wskazaniem

konkretnych miejsc i czasu przewidzianych działań oraz wskazanie planowanych sił niezbędnych do przeprowadzenia działań.

INFORMACJA DOTYCZĄCA REALIZACJI PROGRAMU „BEZPIECZNE MIASTA”

W związku z opracowaniem w Komendzie Głównej Policji programu ograniczania przestępczości i społecznych zachowań „Bezpieczne Miasta” i wynikającymi z jego założeń zadaniami Wydział Prewencji Komendy Stołecznej Policji po analizie występujących na jej terenie zagrożeń, do objęcia programem wytypował niżej wymienione miasta:

I. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PIASECZNE

GÓRA KALWARIA – położona na południe od Piaseczna, przy ważnym węźle komunikacyjnym (drogi krajowe 79 i 50 – tranzyt ze wschodu na zachód); rejon miasta to zagłębienie rolniczo-sadownicze, z czym wiąże się okresowy wzrost osób przyjezdnych do pracy m.in. zza wschodniej granicy; w odległości kilku kilometrów od Góry Kalwarii w miejscowości Linin zlokalizowany jest Ośrodek dla Uchodźców, w którym przebywają głównie uchodźcy z Czeczenii; Góra Kalwaria jest siedzibą Urzędu Miasta i Gminy oraz Komisariatu Policji; liczba mieszkańców wynosi ponad 11 tys.

Najczęściej występujące kategorie przestępstw na terenie działania KPP Piaseczno to: kradzież mienia (897); kradzież z włamaniem (461); kradzież i kradzież z włamaniem do samochodu (101); rozbój (81); przestępstwa narkotykowe (63); czyny karalne popełnione przez nieletnich (185). Należy założyć, że podobny obraz struktury przestępczości utrzyma się w 2007 roku. Dodatkowe zagrożenie może wystąpić w zakresie rozbudowy infrastruktury komunikacyjnej. Miasto charakteryzuje się dużą migracją ludności, w tym także obcokrajowców, co jest wynikiem dynamicznego rozwoju terenów okalających stolicę. Rozwój tych terenów generuje miejsca pracy, a co za tym idzie napływ ludności z całej Polski, co ma związek ze wzrostem przestępczości na tym terenie.

II. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W WOŁOMINIE

MARKI – zajmują obszar o powierzchni 26 km kwadratowych i są zamieszkiwane przez ok. 30 tys. osób. W Markach znajduje się siedziba władz miejskich oraz Komisariat Policji podległy KPP w Wołominie. Przez obszar miasta przebiega droga krajowa o znaczeniu międzynarodowym E-8 oraz droga wojewódzka 631. Natężenie ruchu na obydwu drogach jest bardzo duże niezależnie od pory dnia. Na terenie miasta znajdują się liczne zakłady przemysłowe i magazyny, duża liczba szkół podstawowych, gimnazjalnych

i średnich, Ośrodek Szkolno-Wychowawczy, a także wiele placówek handlowych oraz Hipermarket M1. Występuje zabudowa jednorodzinna i blokowiska.

Ze względu na dobrze rozbudowaną infrastrukturę oraz gęstość zaludnienia miasto jest narażone na zagrożenia związane z kradzieżami, kradzieżami z włamaniem do mieszkań i samochodów, niszczeniem mienia, bójkami i pobiciami oraz naruszeniami bezpieczeństwa i porządku publicznego, wykroczeniami i przestępstwami w ruchu drogowym, ze względu na przebiegające drogi krajowe i wojewódzkie. Możliwe do wystąpienia są również zagrożenia dotyczące bezpieczeństwa na obszarach kolejowych.

III. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W OTWOCKU

JÓZEFÓW – zajmuje obszar 23 km kwadratowych i ma 18 tysięcy mieszkańców. 24% powierzchni miasta zajmują tereny leśne. Położone przy ujściu rzeki Świder. Na terenie Józefowa znajduje się część Mazowieckiego Parku Krajobrazowego. Bardzo dobrze rozwija się tu budownictwo mieszkaniowe. Miasto posiada dobrze rozbudowaną infrastrukturę, a przez teren przebiegają drogi krajowe 801 i 721 oraz linia kolejowa. Na terenie miasta swoją siedzibę ma Komisariat Policji.

Największą ilość wydarzeń odnotowano w kategoriach: kradzież cudzej rzeczy, uszkodzenie mienia. W mniejszym stopniu kradzież samochodu i kradzież z włamaniem oraz rozbój, kradzież rozbójnicza, udział w bójce i pobiciu. Największą ilość przestępstw odnotowuje się wzdłuż linii kolejowej.

IV. KOMENDA POWIATOWA POLICJI dla POWIATU WARSZAWA ZACHÓD

BŁONIE – centrum Błonia położone jest 28 km od granic Warszawy, na skrzyżowaniu drogi krajowej nr 2 z drogą nr 579, łączącą trasę katowicką z trasą gdańską. Przez teren miasta przebiega międzynarodowa magistrała kolejowa wschód-zachód. Dynamicznie rozwija się handel oraz sektor usługowy, istnieją tu duże bazy logistyczne i zakłady produkcyjne. Na terenie miasta jest siedziba Komisariatu Policji.

Do najczęściej występujących zagrożeń należy zaliczyć: kradzież mienia, kradzież samochodu, kradzież z włamaniem do mieszkań i obiektów. Odnotowano też przestępstwa rozbójnicze. Miejsca szczególnie zagrożone to rejon stacji PKP, tereny zielone miasta (skwery i parki), rejon targowiska miejskiego, osiedla domków jednorodzinnych.

V. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W LEGIONOWIE

LEGIONOWO – miasto zamieszkuje 50.000 mieszkańców, występuje duża ilość placówek handlo-

wo-usługowych (dyskoteki, puby itp.). Powstające nowe miejsca rozrywki powodują, iż w dni wolne od pracy i szkoły osoby młode dużą ilość czasu spędzają w centrum miasta, kiedy to zazwyczaj dochodzi do bójek, pobić oraz zachowań negatywnie odbieranych przez mieszkańców.

VI. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W GRODZISKU MAZOWIECKIM

MILANÓWEK – zajmuje 13,5 km kwadratowego i posiada 15 tys. mieszkańców. W przeważającej części dominuje zabudowa jednorodzinna. Bardzo dobra struktura połączeń oraz bliskość Warszawy sprawia, że na terenie Milanówka zamieszkują ludzie tworzący silne lobby opinotwórcze. Główne zagrożenia na terenie miasta to przestępstwa przeciwko mieniu i przestępstwa rozbójnicze oraz wykroczenia w postaci uszkodzeń mienia zwłaszcza urządzeń użyteczności publicznej, kradzieże i zakłócenia ciszy nocnej.

VII. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W MIŃSKU MAZOWIECKIM

SULEJÓWEK – miasto zamieszkuje 18 tysięcy mieszkańców; przez teren Sulejówka przebiega węzeł kolejowy. Najwięcej zagrożeń odnotowano w następujących kategoriach przestępstw: rozboje, pobicia, włamanie do mieszkania, kradzież cudzej rzeczy ruchomej, uszkodzenie mienia. Występują też przejawy chuligaństwa oraz wandalizmu zwłaszcza w rejonach komunikacji publicznej, lokali rozrywkowych i dyskotek.

VIII. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W NOWYM DWORZE MAZOWIECKIM

NASIELSK – zajmuje obszar 12 hektarów i zamieszkuje je 7,5 tys. osób. Przez Nasielsk przebiegają ważne połączenia drogowe i kolejowe. Teren miasta nie zalicza się do obszarów o dużej urbanizacji – brak jest dużych zakładów pracy i zakładów produkcyjnych. Na terenie miasta występuje zagrożenie związane z licznymi meczami, a co za tym idzie dużą liczbą kibiców przyjezdnych. Najczęściej występujące kategorie zagrożeń to bójki, pobicia, kradzieże i zakłócenia porządku.

IX. KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PRUSZKOWIE

BRWINÓW – leży w zachodniej części województwa mazowieckiego 25 km od Warszawy. Zamieszkuje go 11,5 tysiąca ludności. W mieście dominuje zabudowa jednorodzinna. Najczęściej występujące kategorie przestępstw to: przestępstwa kryminalne, kradzież zwykła, kradzież z włamaniem, rozbój, przestępstwa narkotykowe, bójka i pobicie.

W chwili obecnej w Wydziale Prewencji Komendy Stołecznej Policji trwają prace związane z realizacją przedmiotowego programu.

Dla prawidłowego przeprowadzenia działań polecono wyznaczyć Naczelników Sekcji Prewencji Komend Powiatowych Policji jako osoby odpowiedzialne za właściwą organizację planowanych działań i dowodzenie w trakcie ich realizacji.

Obecnie, w miesiącu maju planowane jest przeprowadzenie działań w ramach przedmiotowego programu na terenie następujących miast: Legionowo, Milanówek, Marki, Sulejówek i Józefów. W działaniach wykorzystane będą siły własne Komend Powiatowych Policji oraz siły przydzielone ze stanu KSP (WRD, WWP, OPP), jak również słuchacze kursu podstawowego Centrum Szkolenia Policji w Legionowie.

Wydział Prewencji KSP

Podwyżki dla pracowników korpusu?

Pisaliśmy ostatnio o podwyżkach dla pracowników cywilnych Policji wypłaconych w marcu br. z wyrównaniem od stycznia 2007 r. Wszyscy mieli otrzymać do pensji średnio 70 zł brutto. O ile pracownicy tzw. normatywni powinni otrzymać jedną stawkę, o tyle osobom zatrudnionym w korpusie służby cywilnej różnicowano ten dodatek w zależności od stażu. Otrzymaliśmy mnóstwo pytań dotyczących zasad wyliczenia tej kwoty. Nasi Czytelnicy zastanawiają się również jak zostaną rozdysponowane pozostałe pieniądze?

Przypomnijmy, że podwyżką zostały objęte osoby zatrudnione na dzień 1 stycznia 2007 r. i nadal pracujące, w tym osoby zatrudnione w ramach umowy z PFRON. Nie otrzymali jej pracownicy zwolnieni z Policji w styczniu i lutym 2007 r. oraz osoby będące w okresie wypowiedzenia stosunku pracy. Wynagrodzenie zostało podwyższone miesięcznie w korpusie służby cywilnej w sposób następujący: z usługą do 9 lat – mnożnik 0,030 oraz z usługą od 10 do 20 – mnożnik 0,033. Jak wyliczyć kwotę, którą otrzymaliśmy do pensji?

Przykład 1 – osoba ze stażem niższym niż 5 lat, nie przebywała na zwolnieniu L-4. Kwota bazowa w 2007 r. dla wszystkich pracowników korpusu wynosi 1.795,80 przy mnożniku 1,6 wygląda to następująco: *przed podwyżką:*

$1.795,80 \cdot 1,6 = 2.873,28 \cdot 0\% = 2.873,28$

po podwyżce:

$1.795,80 \cdot 1,63 = 2.927,15 \cdot 0\% = 2.927,15$

$2.927,15 - 2.873,28 =$ podwyżka wynosi

53,87 zł.

c.d. nas. 6 ▶

Podwyżki dla pracowników korpusu? c.d. ze s. 5

Przykład 2 – osoba ze stażem 20-letnim, mnożnik 1,6, nie przebywała na zwolnieniu L-4. przed podwyżką:

$$1.795,80 \cdot 1,6 = 2.873,28 \cdot 20\% = 574,67$$

$$2.873,28 + 574,67 = 3.447,94$$

po podwyżce:

$$1.795,80 \cdot 1,6 = 2.932,54 \cdot 20\% = 586,51$$

$$2.932,54 + 586,51 = 3.519,05$$

$$3.519,05 - 3.447,94 = \text{podwyżka wynosi } \mathbf{71,11 \text{ zł.}}$$

W każdym przypadku operujemy **kwotą brutto**. Przypomnijmy, że na każdego pracownika Policji przyznano z pieniędzy resortowych 80 zł brutto. Co zatem z pozostałą kwotą? Wyjaśnić to może zapis, jaki znalazł się w porozumieniu między Komendantem Stołecznym Policji a Międzyzwiązkowym Porozumieniem Organizacji Związkowych Reprezentujących Pracowników Policji w KSP Warszawa, który brzmi: „pozostałe środki zostaną rozdyspono-

wane przy wypłacie wynagrodzenia za miesiąc kwiecień br. zgodnie z art. 27 ust. 3 Ustawy o związkach zawodowych”. Pytanie komu i na jakich zasadach? Zapytaliśmy o to Jana Gałązkę przewodniczącego Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Pracowników Policji przy KSP.

– Będzie to przedmiotem dyskusji i ustaleń z Komendantem Stołecznym Policji. Czekamy na informację z Wydziału Finansów i Budżetu o wysokości kwoty, która pozostała do rozdysponowania. Z tej puli pieniędzy nie otrzymają wszyscy pracownicy, ale proponujemy ustalenie kryteriów ich podziału. Mogę dodać, że będą tam ujęci związkowcy, a także pracownicy Wydziału Finansów i Budżetu za ogrom pracy włożonej w naliczanie. Będziemy dążyć, aby pieniądze zostały wypłacone jeszcze w maju. Pragnę równocześnie zwrócić uwagę, że informacje na ten temat są jawne, zostały opublikowane m.in. na

łamach „SMP”. Nie jest to jedyna sprawa, którą się zajmujemy. Przyglądamy się działaniom nad rządowym projektem likwidacji gospodarstw pomocniczych. Informacje są niepokojące, bowiem wprowadzenie tego zapisu bezpośrednio uderzyłoby w Zakład Produkcyjno-Obsługowy – mówi Jan Gałązka.

Wracając do sprawy podwyżek trzeba dodać, że zasady ich przyznawania ustalała we własnym zakresie każda komenda wojewódzka Policji. Mamy informację, że jedna z nich rozdzieliła po równo pieniądze wszystkim pracownikom, tam jedna osoba otrzymała nie mniej niż 79,00 zł brutto. Są również takie, gdzie sprawa podziału jest jeszcze w fazie negocjacji. Widać z tego, że możliwości jest wiele i może warto przyjrzeć się podziałowi pozostałych środków w KSP.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Wyższe premie dla pracowników normatywnych

Przewiduje to podpisany 12 kwietnia br. przez Komendanta Stołecznego Policji regulamin premiowania pracowników tzw. normatywnych. Do tej pory pracownik otrzymujący maksymalną stawkę przewidzianą na danym stanowisku pracy otrzymywał dodatkowo comiesięczną stałą premię określoną w zależności od stanowiska. Teraz premię tę można podwyższać, a obniżyć tylko do poziomu określonego w tabeli.

Zmiany wprowadzono na podstawie § 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 2007 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz.U. z 2007 r. Nr 45, poz. 290). Jednocześnie moc prawną stracił „Regulamin premiowania” pracowników KSP niebędących członkami korpusu służby cywilnej, zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych, robotniczych i obsługi z dnia 4 sierpnia 2004 r.

Nowe przepisy pozwalają regulować wysokość pensji pracowników tzw. normatywnych. Do tej pory pracownik otrzymujący maksymalną wysokość podstawy (odpowiednia grupa zaszerogowania) i przypisaną do stanowiska premię mógł otrzymać podwyżkę tylko na czas określony. Trzeba tu dodać, że podstawa nie jest wysoka, wobec czego, aby zapewnić przyzwoite wynagrodzenie powiększono je o premię, niestety sztywno ustaloną. Nie było możliwości manewru, a przede wszystkim odpowiedniego motywowania pracowników. W konsultacji ze związkami zawodowymi działającymi w KSP ustalono nowe zasady premiowania, przewidujące możliwość zwiększania premii.

Jak czytamy w nowym regulaminie – premia jest dodatkowym składnikiem wynagrodzenia za pracę, mającym na celu materialną motywację pracownika do efektywnego wykonywania powierzonych zadań. Premię ustala się w wysokości procentowej miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracownika, co reguluje tabela (załącznik do „Regulaminu premiowania”),

w którym zapisana jest wysokość premii przewidzianej dla poszczególnych stanowisk.

I tak np. na stanowisku sekretarki wysokość premii ustalona została w wysokości 20%, a na stanowisku sprzątaczkę 10%.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli pracownik pobiera maksymalne dopuszczalne na danym stanowisku wynagrodzenie zasadnicze może być przyznana wyższa premia.

– Premia może być również obniżona – wyjaśnia Małgorzata Maludzińska Zastępca Naczelnika Wydziału Kadr – jednakże do wysokości nie niższej, niż określa to wspomniana tabela. Może to nastąpić tylko w przypadku podniesienia wysokości dopuszczalnego na danym stanowisku maksymalnego wynagrodzenia zasadniczego.

Przykład: na stanowisku technika maksymalna podstawa wynosi 1420 zł brutto (kat. XI) + 20% premii, teraz taka osoba może otrzymać 1420 zł brutto + (wg uznania przełożonego) 25% premii. Natomiast przepisy przewidują jeszcze jedną sytuację – jeżeli zmieni się rozporządzenie i wynagrodzenie zasadnicze ulegnie zwiększeniu do wysokości przykładowo 1500 zł, to pracodawca może obniżyć premię o 5%. Nie może jednak obniżyć premii poniżej regulaminowo przewidzianej 20% premii.

Nowy regulamin mówi również o tym, że obniżenie premii od 10% do 40% może nastąpić w przypadku nie wykonania z przyczyn nieuzasadnionych zadania mniejszej wagi lub o 3% za każdy dzień spóźnienia do pracy bez uzasadnionej przyczyny powyżej dwóch spóźnień w miesiącu. Ponadto pracownika można pozbawić premii w sytuacji, kiedy w znaczny sposób

naruszy obowiązki pracownicze (reguluje to dokładnie § 10 „Regulaminu premiowania”).

Co oznacza zadanie mniejszej wagi? – To zależy od interpretacji i oceny przełożonego – mówi Zastępca Naczelnika Wydziału Kadr M. Maludzińska. – Dodam tylko, że jest on zobowiązany do złożenia pisemnego wniosku o odmowę wypłacenia premii lub obniżenia jej wysokości wraz z uzasadnieniem. Są to jednak bardzo rzadkie przypadki. Przypomnę, że pracownik po zapoznaniu się z wnioskiem może w terminie trzech dni roboczych wnieść do pracodawcy umotywowane zastrzeżenie na piśmie.

Wspomniane na wstępie rozporządzenie likwiduje dodatek za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (w komendzie stołecznej dotyczy to około 50 osób). Zmusza jednocześnie pracodawcę do zapewnienia bezpiecznych warunków pracy i odpowiedniego wyposażenia miejsca pracy. Niestety nie jest to możliwe we wszystkich przypadkach, dlatego też istnieje możliwość przyznania dodatku specjalnego. Jego wysokość nie może przekraczać 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego pracownika. Dodatek ten może być przyznany na czas określony, a w niektórych sytuacjach na czas nieokreślony. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dodatek specjalny może być jednak podwyższony.

W Wydziale Kadr KSP opracowywany jest dokument, w którym będą szczegółowo określone zasady przyznawania dodatku specjalnego. *Regulamin premiowania do wglądu w Wydziale Kadr KSP.*

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Mobbing jako zjawisko psychologiczne

Mobbing w ostatnim czasie stał się popularnym terminem i jest coraz częściej używany. Niestety wiele osób posługujących się określeniem „mobbing” nie do końca wie, czym ten mobbing jest. Intuicyjnie wiemy, że odnosi się do środowiska zawodowego i ma znaczenie negatywne. W wielu przypadkach określenie to jest nadużywane. Nie każde nieprawidłowe zachowanie jest mobbingiem. Trudno jest czasem odróżnić mobbing od konfliktu między ludźmi, od jednorazowego „wybuchu” negatywnych emocji, zwykłego braku kultury czy wręcz „chamstwa”.

Trudności z definiowaniem mobbingu wynikają ze złożoności tego zjawiska. Dlatego też wokół mobbingu narosło wiele mitów. Jednym z nich jest chociażby określenie kierunku mobbowania – przełożony wobec pracownika. Oczywiście częściej się to spotyka, ponieważ przełożony ze względu na swoją pozycję ma więcej możliwości mobbowania niż podwładny. Zdarzają się jednak przypadki, w których to „szef” jest mobbowany przez pracownika.

Jak widać, mobbing można rozpatrywać na wielu płaszczyznach. Pierwsza to sfera prawa. Podstawowy akt prawny to Konstytucja, w której zawarte są podstawowe prawa i wolności obywatelskie (np. godność człowieka, wolność wyboru i równość wobec prawa). Zachowanie opisywane jako mobbing najczęściej uderza w te podstawowe zasady. Mobbing ujęty jest również w Kodeksie Pracy i odnosi się do „działania lub zaniechania dotyczącego pracownika lub skierowanego przeciw pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękanii i/lub zastraszaniu.” Działania mobbingujące mogą również przybrać charakter przestępstwa opisanego w Kodeksie Karnym (np. „groźby karalne”). Druga część definicji odnosząca się do skutków mobbingu jest typowo psychologiczna i na tej płaszczyźnie również można rozpatrywać to zjawisko. Działania „mobbera” (sprawcy mobbingu) wywołują u mobbingowanego złe samopoczucie, obniżenie samooceny, spadek motywacji do pracy, a w końcu choroby psychosomatyczne (choroby wywołane przyczynami psychicznymi – głównie stresem).

Przyczyny mobbingu mieszczą się głównie w sferze psychologicznej oraz sferze „zarządzania organizacją”. Przyczyny mobbingu mogą też leżeć w osobowości sprawcy lub wynikać z jego doświadczeń życiowych. Ktoś może być przekonany, iż instrumentalne i konfrontacyjne traktowanie ludzi jest odpowiednim stylem zarządzania personelem. Ktoś może się „bać” ludzi i nie radzić sobie ze swoimi obowiązkami

zawodowymi i atakować innych, w ten sposób radząc sobie ze swoim lękiem. Mobbing może mieć również przyczyny w strukturze organizacyjnej. „Podatnym gruntem” dla sytuacji mobbingowych jest organizacja o hierarchicznej strukturze, w której preferowany jest autorytarny styl zarządzania a pracownicy postrzegani są jedynie jako „małe zębatki w wielkiej maszynie”.

Nie da się ukryć, iż organizacja taka jak Policja jest środowiskiem, w którym mobbing może stosunkowo łatwo zaistnieć. Jednak przeciwnicy tego poglądu mówią: „mobbing w Policji (oraz innych służbach mundurowych) jest niemożliwy, ponieważ podległość służbowa i ściśle określona hierarchia to istota tej organizacji”. Takie argumenty potwierdzają tylko podatność tego typu organizacji na wystąpienie mobbingu. Polecenie wykonania rozkazu powinno być zgodne z zasadami kultury osobistej i etyki, które obowiązują osoby noszące mundur. Rozliczanie z powierzonych obowiązków powinno skupiać się na sferze merytorycznej bez robienia „prywatnych wytyków” uderzających w pracownika. W Policji często staje się przed dylematem: czy dobro „Instytucji” jest ważniejsze od dobra „Człowieka”? Warto wtedy pamiętać, iż dobro ludzi przekłada się na dobro instytucji w większej ilości przypadków niż dobro instytucji przekłada się na dobro ludzi (zwłaszcza w niej pracujących).

Mobbing jest zaprzeczeniem podstawowych zasad „zarządzania zasobami ludzkimi”. Jest szkodliwy na poziomie indywidualnym i społecznym. Rozbija pozytywne relacje międzyludzkie, przyczynia się do powstania wypalenia zawodowego, chorób – od nadciśnienia, wrzodów żołądka przez depresję, uzależnienie po choroby nowotworowe. Skutkuje absencjami w pracy, spadkiem efektywności, sabotażem pracowniczym a często procesami w różnych sądach (sąd pracy, sprawy z powództwa cywilnego, nawet sprawy karne). Powiedzenie wywodzące się z czasów antycznych „z niewolnika nie ma pracownika” jest w XXI wieku nadal aktualne.

Zachowania wchodzące w zakres mobbingu:

1. Działania zaburzające możliwość komunikowania się pracownika:
 - ograniczanie możliwości swobodnego wypowiedzenia się, przerywanie wypowiedzi, komentowanie wypowiedzi w sposób uwłaczający (w tym zachowania niewerbalne np. gesty);
 - reagowanie na uwagi podniesionym głosem lub ublizaniem;

- stała krytyka życia zawodowego i prywatnego (mieszając te dwie sfery);
- groźby ustne i pisemne;
- unikanie rozmów o sytuacji konfliktowej panującej w pracy;

2. Działania zaburzające więzi społeczne w środowisku pracy:

- unikanie rozmów z ofiarą;
- izolowanie od współpracowników, zabranianie kontaktów, namawianie na ograniczenie kontaktów z mobbowanym;
- traktowanie bezosobowe („jak powietrze”);

3. Zachowania zmieniające odbiór społeczny (wizerunek) osoby mobbowanej:

- rozsiewanie plotek, obgadywanie „za plecami”;
- ośmieszanie i ublizanie publiczne;
- sugerowanie chorób, zaburzeń psychicznych, wyśmiewanie i komentowanie kłopotów zdrowotnych, kalectwa, wyglądu;
- żarty i wyśmiewanie życia prywatnego i rodzinnego;
- używanie wulgaryzmów i określeń sprośnych;
- zmuszanie do wykonywania prac naruszających godność osobistą, doszukiwanie się i sugerowanie w wykonywanych obowiązkach aspektów naruszających godność osobistą;
- ingerencja w wizerunek ofiary w miejscu jej zamieszkania i środowisku rodzinnym, sąsiedzkim itp.;

4. Działania podważające pozycję zawodową pracownika:

- nie dawanie żadnych obowiązków do wykonania;
- odbieranie bez uzasadnienia wcześniej wykonywanych obowiązków;
- notoryczne polecenie obowiązków poniżej kwalifikacji pracownika lub takich, które nie mieściły się w kontrakcie przy zawieraniu umowy o pracę;
- zlecanie zadań przerastających możliwości i kompetencje ofiary w celu jej zdyskredytowania;

5. Działania wywierające szkodliwy wpływ na zdrowie ofiary mobbingu:

- zmuszanie do pracy w szkodliwych dla zdrowia warunkach;
- groźby przemocy fizycznej lub znęcanie się fizyczne;
- ograniczanie zaspokajania podstawowych potrzeb fizjologicznych (posiłki, odpoczynek, korzystanie z sanitariatów itp.);
- działania na podłożu seksualnym;
- stosowanie tzw. huśtawek emocjonalnych wobec pracownika.

Zespół Psychologów KSP, Jan Gołębiowski

Konkurs „Rzuć palenie razem z nami” rozstrzygnięty

Komenda Stołeczna Policji już po raz drugi włączyła się do ogólnopolskiej akcji „Rzuć palenie razem z nami” organizowanej przez Fundację „Promocja Zdrowia”. Deklaracje z oświadczeniem o zaprzestaniu palenia tytoniu złożyło 139 policjantów garnizonu stołecznego Policji.

„Rzuć palenie razem z nami” to konkurs, którego celem jest zachęcenie jak największej rzeszy palaczy tytoniu do podjęcia decyzji o porzuceniu nałogu. Konkurs ma charakter ogólnopolski, ale organizowane są też jego specjalne edycje dla różnych środowisk i grup zawodowych. Tym razem organizator – Fundacja „Promocja Zdrowia” już po raz drugi zaprosiła do udziału warszawskich policjantów.

2 kwietnia br. komisja konkursowa pod przewodnictwem kierownika Zespołu ds. Medycyny Pracy KSP dr. Stanisława Laskusa wyłoniła laureatów. W wyniku losowania nagroda główna – tygodniowa wycieczka do Rzymu, którą ufundowała Fundacja „Promocja Zdrowia”, przypadła **Pawłowi Koza z Oddziału Prewencji Policji w Warszawie**. Dodatkowo trzy nagrody ufundowane zostały przez Komendanta Stołecznego Policji. Otrzymali je: I nagrodę – **Arkadiusz Świętoń** (OPP), II nagrodę – **Ariel Kwiecień**

(OPP), III nagrodę – **Paweł Kadłubowski** (OPP) oraz **nagrodę specjalną** Oddział Prewencji Policji.

Laureaci wyłonieni zostali spośród 139 osób, które wypełniły deklaracje i podjęły decyzję o rzuceniu nałogu. Z uwagi na to, że większość uczestników, bo aż 128, to osoby z Oddziału Prewencji KSP, komisja konkursowa zgłosiła wniosek do Prezesa Fundacji „Promocja Zdrowia” prof. Witolda Zatońskiego, o przyznanie Oddziałowi Prewencji Policji w Warszawie honorowej nagrody „Białego Kruka”, przyznawanej osobom, instytucjom, za propagowanie zdrowego stylu życia.

Fundacja „Promocja Zdrowia” działa na rzecz zmniejszenia liczby zachorowań na raka w Polsce, szczególnie przez akcje mające na celu ograniczenie palenia. Propagatorem zdrowego stylu życia w ramach akcji jest prof. Witold Zatoński, autor wielu prozdrowotnych inicjatyw, w wyniku

których ponad 1 mln Polaków uwolniło się od uzależnienia. Jak mówi prof. Witold Zatoński: „...Człowiek powinien umierać zdrowo! Wszyscy się zmieniamy, a zdrowie jest najważniejsze. Nasze samopoczucie, nie zależy, jak twierdzą politycy, od dostępu do lekarzy, lekarstw, ale w 60% od naszego stylu życia. Przyjmijcie cztery podstawowe zasady: bez papierosa, bez upojenia alkoholowego (dopuszczalne tylko małe dawki), dieta bogata w odrobinę oleju roślinnego, warzywa i owoce oraz codzienna gimnastyka. W Polsce najważniejszym czynnikiem ryzyka przedwczesnej umieralności nadal pozostaje palenie tytoniu. Można to zmienić, a decyzja należy do nas. Bądźmy zdrowi!”

Gratulujemy uczestnikom konkursu! Wszystkie osoby, które do niego przystąpiły i znalazły w sobie dość siły by zwalczyć nałóg wygrały najważniejszą, bo bezcenną nagrodę – zdrowie!

Magdalena Wicha

Laboratorium Kryminalistyczne KSP akredytowane laboratorium badawcze

Laboratorium Kryminalistyczne jest specyficznym wydziałem Komendy Stołecznej Policji, który ze względu na szybko następujące zmiany, związane z rozwojem nauki i techniki, a także potrzeby zlecniodawców, wymaga od ekspertów oprócz wysokich fachowych umiejętności, także niejednokrotnie pracy z pogranicza badań naukowych. Głównym zadaniem policyjnych laboratoriów jest wydawanie opinii kryminalistycznych dla potrzeb organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Dlatego tak ważna jest wiarygodność i powtarzalność uzyskiwanych wyników. W wielu dziedzinach badań w celu zapewnienia ich jakości stosuje się metody znormalizowane, co ma gwarantować ich odpowiednią jakość. W związku z tym, że dla laboratoriów kryminalistycznych stosuje się niewiele wymogów formalnych dotyczących jakości badań, na terenie Unii Europejskiej zalecono w laboratoriach prowadzących badania na rzecz organów sprawiedliwości wdrożenie normy **EN ISO/IEC 17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”**.

Laboratorium Kryminalistyczne KSP, jako jedyne z siedemnastu laboratoriów szczebla wojewódzkiego, **uzyskało w 2005 roku certyfikat akredytacji nr AB 645 nadany przez PCA** – jedyną instytucję w Polsce, udzielającą ustawowo akredytacji laboratoriom badawczym. Polskie Centrum Akredytacji jest członkiem europejskiej organizacji zrzeszającej krajowe jednostki akredytujące w ramach, której podpisano umowę o wzajemnym uznawaniu certyfikatów.

Zakres akredytacji Laboratorium Kryminalistycznego KSP obejmuje siedem procedur badawczych z dziedziny badań chemicznych, badań mechanoskopijnych i badania broni oraz balistyki.

Warto zaznaczyć, że norma PN-EN ISO/IEC 17025 oprócz wymagań dotyczących zarządzania instytucją (ujętych także w normie ISO 9001, opisującej zarządzanie jakością w organizacji: sposób nadzorowania i przebiegu procesów, systemowe podejście, kontakty z klientem itp.) zawiera wymagania techniczne, które musi spełniać laboratorium.

Uzyskanie statusu akredytowanego laboratorium badawczego przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Stołecznej Policji było tylko początkiem „niekończącej się” drogi. Od chwili uzyskania akredytacji wdrożony system jest doskonały, czego dowodem są prowadzone działania korygujące i zapobiegawcze, kolejne wydania Księgi Zarządzania Jakością i obowiązujących procedur, a także opracowywanie nowych procedur.

Realizując zobowiązania wynikające z kontraktu, w październiku 2006 r., audytorzy PCA przeprowadzili audit w procesie nadzoru. Potwierdził on zgodność funkcjonującego w Laboratorium systemu z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005, a także posiadanie kompetencji technicznych do wykonywania badań w zgłoszonym zakresie.

Aktualnie planowane jest rozszerzenie zakresu akredytacji Laboratorium Kryminalistycznego KSP o kolejne metody badawcze.

Na koniec warto zadać sobie pytanie Co dało akredytowanie Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Stołecznej Policji?

- Włączenie LK KSP do grupy akredytowanych laboratoriów badawczych (w Unii Europejskiej niewiele laboratoriów kryminalistycznych posiada już akredytację wg cytowanej normy).
- Wprowadzenie, przewidzianych normą, narzędzi systemowych pozwoliło usprawnić działania laboratorium oraz poprawiło ekonomikę badań.
- Postanowienia kontraktu pozwalają ekspertom na powoływanie się na akredytację (np. w sądzie) w celu potwierdzenia kompetencji własnych oraz instytucji.
- Dzięki wprowadzeniu procedur nadzoru nad wyposażeniem, można udokumentować zachowanie spójności pomiarowej, co ma znaczący wpływ na zachowanie wysokiej jakości przeprowadzanych badań.
- Rozszerzenie udziału w testach biegłości o nowe dziedziny badań jest zalecanym elementem oceny jakości wykonywanych badań.
- Opracowane procedury badawcze okazały się bardzo użyteczne do szkolenia kandydatów na ekspertów.

Strona Laboratorium Kryminalistycznego Policji www.policja.waw.pl/laboratorium

Małgorzata Tomaszewska-Gantz,

Michał Skorupka

Czy zagraża nam szkodliwy azbest?

To pytanie zadają sobie wszyscy pracownicy Komendy Stołecznej Policji w związku z trwającym remontem „nowego pałacu” obejmującym demontaż elementów elewacji zawierających azbest. Pracownikom tego obiektu nie pracuje się lekko. Prace remontowe zbiegły się z przebudową wejścia do Pałacu Mostowskich od strony ul. Nowolipki na potrzeby Muzeum Policji.

Zakres prac w „nowym pałacu” obejmuje: termomodernizację budynku, wymianę instalacji wodno-kanalizacyjnej, wykonanie nowego pokrycia dachów wraz z ukształtowaniem nowych spadków i odprowadzenia wód opadowych oraz wymianę wpustów dachowych na wpusty z zasilaniem podgrzewania elektrycznego. Wymieniane są okna, drzwi zewnętrzne oraz instalacje c.o. Mówiąc prościej – pracownicy tego budynku przeżywają utrudnienia związane z czasowym brakiem wody, utrudnionym korzystaniem z toalet oraz hałasem. Nie ma wątpliwości, że remont jest niezbędny. Dzięki niemu „nowy pałac” zyska „zdrową” elewację nawiązującą do stylu architektonicznego Pałacu Mostowskich. Koszt całej inwestycji przekracza 4 mln zł, z czego blisko 1,8 mln zł przekaże na ten cel Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie. Prace powinny się zakończyć pod koniec czerwca br.

Obecnie trwa wymiana instalacji sanitarnej w łazienkach, niestety remont nie obejmuje generalnej odnowy tych pomieszczeń. Prace te przewidziane są po zakończeniu robót zasadniczych. Wymianę elewacji rozpoczęto 22 marca br. Demontaż przebiega etapami. W pierwszej kolejności zdejmowane są panele szklane, obudowa z blach aluminiowych, a następnie płyty azbestowo-cementowe, które są umieszczone w drewnianych ramach. Dopiero potem nastąpi wymiana wewnętrznych płyt okładzin ściennych. Demontowane elementy (płyty) zawierające azbest ściągane są w stanie stałego nawilgocenia, które definitywnie zapobiega możliwości pylenia.

– Ściany zewnętrzne zostaną ocieplone styropianem i wykończone tynkiem akrylowym. Co najważniejsze prace związane z demontażem, transportem i unieszkodliwianiem płyt azbestowych są prowadzone przez specjalistyczną firmę, posiadającą wymagane pozwolenia i certyfikaty – zapewnia Tadeusz Markus – inspektor nadzoru robót budowlanych Sekcji I Wydziału Nieruchomości KSP.

– Demontowane elementy azbestowe są odpowiednio zabezpieczone – wyjaśnia T. Markus. Płyty zawierające azbest są demontowane w całości, w stanie nienaruszonym, wykluczając jakiegokolwiek pylenia. Płyty zostaną umieszczone w specjalnych opakowaniach i wywiezione na przystosowane do tego składowiska, a następnie poddane procesowi unieszkodliwiania – dodaje inż. Tadeusz Markus.

W związku z tymi pracami okresowo nie ma przejazdu na parking od ul. Nowolipki. Teren wokół „nowego pałacu” został zamknięty i wyznaczony wyłącznie do użytku firm remontowych. Parkowanie służbowych samochodów może więc sprawiać kłopoty. Inne jest również wejście do Komendy Stołecznej Policji od strony ul. Nowolipki, ale to wiąże się już z drugą inwestycją, którą rozpoczęto pod koniec marca br. – powstającym w piwnicach gmachu Muzeum Policji. Jest to kolejny etap projektu unijnego „Muzeum Policji nowy obiekt na mapie życia kulturalnego stolicy”. Pod hasłem „Adaptacja pomieszczeń piwnicznych na pomieszczenia muzealne” kryje się najwięcej prac związanych z generalnym remontem piwnic na powierzchni ponad 1000 m², co stanowi 1/3 całej płaszczyzny piwnicznej. Prace adaptacyjne pozwolą dostosować pomieszczenia do nowej funkcji. W ramach tego etapu nastąpi osuszenie ścian z wilgoci, wymiana instalacji c.o. i elektrycznej, prace malarskie, wymiana skrzydeł drzwiowych i posadzek, zainstalowanie sufitów podwieszanych, założenie systemu monitoringu, usprawnienie systemu wentylacji. Ponadto trwa przebudowa wejścia od strony ul. Nowolipki. Przeszkłona konstrukcja będzie prowadziła do zaadaptowanych piwnicznych pomieszczeń na Muzeum Policji. Zabytkowy podjazd od ul. Nowolipki zostanie jednak odtworzony, zgodnie z zaleceniami konserwatora zabytków.

Prowadzony remont uniemożliwia korzystanie z wejścia do Zespołu Prasowego oraz Wydziału Postępowań Administracyjnych. Dla ciągu pieszych zostało – utworzone nowe – poprzez wybicie ściany w „starym pałacu”, tuż za budką wartowniczą. Zastępcze przejście będzie funkcjonować przez około dwa-trzy miesiące. Przeprowadzka czeka również pracowników Wydziału Postępowań Administracyjnych. Pod dziesięć pomieszczeniami będą montowane nowe stropy i zostanie odbudowana

część piwniczna, bowiem przebiegać tam będzie trasa tworzonego Muzeum Policji. Praca w najbliższych tygodniach może być uciążliwa dla pracowników Komendy Stołecznej Policji, a także interesantów. Przyda się zapewne cierpliwość i wyrozumiałość...

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

W maju 2002 r. Rada Ministrów przyjęła „Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest stosowanych na terytorium Polski”. Ministerstwo Gospodarki od 1997 r. wykonało szereg prac i ekspertyz, stanowiących niezbędny materiał bazowy do programu wycofywania azbestu z gospodarki, szczególnie z budownictwa.

Azbest jest nazwą handlową grupy minerałów włóknistych, które pod względem chemicznym są uwodnionymi krzemianami różnych metali. Wyróżnia się kilka typów azbestu o różnej szkodliwości dla zdrowia. Najgroźniejszy jest **azbest niebieski (krocidolit)**. Największe zastosowanie przemysłowe ma **azbest biały (chryzotyl)**.

Szkodliwość włókien azbestowych zależy od średnicy i długości włókien. Większe włókna nie są tak szkodliwe, gdyż w większości zatrzymują się w górnych drogach oddechowych skąd są usuwane przez rzęski, włókna bardzo drobne są usuwane przez system odpornościowy. Najbardziej niebezpieczne są włókna długie (>5µm), ale cienkie (<3µm), przenikają one do dolnych dróg oddechowych, wbijają się do płuca, gdzie pozostają i w wyniku wieloletniego drażnienia komórek wywołują nowotwory.

(Na podstawie informacji ze stron www.wikipedia.pl oraz e-azbest.pl)

Materiał dowodowy i porównawczy w badaniach dokumentów

Jednym ze środków dowodowych pozyskiwanych na etapie postępowania przygotowawczego jest ekspertyza kryminalistyczna z zakresu badań dokumentów, a w większości przypadków oparta na analizie pisma ręcznego lub/i podpisów. Niejednokrotnie jest to jedyny środek dowodowy możliwy do użycia w sprawie.

Potrzeba badań dokumentów zachodzi najczęściej w przypadkach popełnienia przestępstw przeciwko dokumentom, np. fałsz materialny, poświadczenie nieprawdy, uszkodzenie dokumentu.

Do podstawowych zadań pracowni badań dokumentów należą:

- analiza porównawcza rękopisów i podpisów,
- identyfikacja osób na podstawie zapisów ręcznych,
- identyfikacja maszyn do pisania i drukarek komputerowych,
- weryfikacja autentyczności dokumentów na podstawie porównawczej analizy pisma ręcznego, maszynowego, podpisów, odcisków pieczęci oraz druku,
- określanie technik wytwarzania dokumentów oraz identyfikacji materiałów i urządzeń wykorzystywanych do ich sporządzenia,
- odczytywanie zapisów niewidocznych, usuniętych, zamazanych i przerobionych,
- analiza podłoża dokumentów i środków kryjących,
- wnioskowanie z dokumentów,
- badanie dokumentów uszkodzonych w celu odtworzenia i odczytania ich treści,
- ujawnianie i odczytywanie wgłębionych śladów pisma,
- identyfikacja pieczęci, stempli i pieczętek, znakowników,
- pobieranie wzorów pisma w bardziej skomplikowanych przypadkach,
- współpraca z policjantami w zakresie eliminowania i typowania sprawców fałszerstw.

W badaniach dokumentów **ważne jest, by dostarczony materiał dowodowy był przedstawiony w postaci oryginalnej. Kserokopia bowiem nie jest wiarygodnym przedmiotem badań graficzno-identyfikacyjnych i nie pozwala na sformułowanie prawidłowych wniosków końcowych.** Istnieją bowiem realne możliwości cyfrowej lub analogicznej ingerencji w treść powstającej kserokopii, która może diametralnie zmienić tę treść w stosunku do oryginału. Pismo ręczne, czy podpisy występujące w formie kserokopii nie odzwierciedlają dokładnie wszystkich nawyków graficznych wykonawcy, co dodatkowo obniża ich wartość identyfikacyjną. Biorąc pod uwagę powyższe fakty należałoby odstąpić od przeprowadzenia zleconych, szczegółowych badań, ponieważ nie jest możliwe nawet dokonanie pełnej oceny i przydatności do badań pierwotnego dokumentu. Przeprowadzić badania będzie można i wydać wiążące wnioski końcowe po

przedstawieniu oryginału przedmiotowego dokumentu i prawidłowym zgrupowaniu wzorów. Materiał porównawczy powinien obejmować zarówno wzory pisma bezwplywowego, jak i pisma kreślonego na polecenie.

Najlepszym do ekspertyzy wzorem pisma jest tak zwane pismo bezwplywowe, tj. wykonane w warunkach codziennych, w postaci rękopisów znajdujących się w obrębie dokumentów nie mających związku z aktualnie prowadzoną sprawą. Mogą się one znajdować, np.: w zakładzie pracy tej osoby (byłym lub obecnym), Urzędzie Skarbowym, ZUS-ie (akta rentowe lub emerytalne) itp. Jedynie wzory pochodzące z różnych źródeł (w tym rękopisy wykonane na polecenie) dają możliwość uzyskania odpowiedniego materiału, w pełni ukazującego cechy indywidualne grafizmu danej osoby.

Przy gromadzeniu materiału bezwplywowego należy pamiętać by:

- wzory pochodziły możliwie z tego samego okresu, w którym mógł zostać sporządzony zakwestionowany rękopis,
- ustalić, czy materiał porównawczy wykonany został przez osobę, której pismo ma być poddane badaniom. Jest to ważne ponieważ pismo mogło być sporządzone np. przez członka rodziny, czy też osobę postronną, a zawiera jedynie podpis interesującej nas osoby,
- uzyskać obszernie wzory pisma,
- zwrócić uwagę, aby materiał porównawczy był wykonany, o ile jest to możliwe, na papierze tego samego formatu, gatunku i rodzaju oraz podobnym narzędziem pisarskim, środkiem kryjącym, co pismo dowodowe,
- brać pod uwagę przeznaczenie rękopisów mających być przedmiotem badań graficzno-porównawczych (podobna treść i forma).

Wzory pisma bezwplywowego należy uzupełnić wzorami kreślonymi na polecenie, pobranymi bezpośrednio od danej osoby przez wnioskodawcę lub eksperta wykonującego zlecone badania w związku z identyfikacją zakwestionowanego materiału graficznego.

Przy pobieraniu materiału porównawczego należy kierować się określonymi zasadami (szczegółowo są one opisane w materiale szkoleniowym „Instrukcja pobierania materiału porównawczego”) np.:

- ilość – należy dążyć do uzyskania maksymalnie obszernego i zróżnicowanego materiału porównawczego,
- podłoże – w miarę możliwości uwzględnić rodzaj i gatunek podłoża, na którym występuje materiał dowodowy,
- format – istotny jest rozmiar podłoża, uwzględnienie odpowiedniego formatu np. A-4, A-5, A-3,
- środek pisarski – najlepiej taki, jakim osoba na co dzień się posługuje, ważne by nie zawierał wad utrudniających pisanie np. przerywający wkład, rozmazujący się tusz,

- tekst – powinien być zgodny z treścią dowodowych zapisów, przy czym nie wolno sugerować rozmieszczenia tekstu na podłożu ani korygować różnego rodzaju błędów,
- forma graficzna – uwzględnić występujące w tekście dowodowym: cyfry, zapisy wykonane na wzór druku czy pismem zwykłym, jak również wszystkie stosowane formy podpisu: czytelne, półczytelne, nieczytelne, w sytuacji gdy podpis dowodowy złożony został na inne nazwisko niż osoby składającej wzory, powinna ona kreślić wzory własnych sygnatur oraz na nazwisko występujące w zakwestionowanym materiale,
- kąt nachylenia pisma (podpisów) w stosunku do liniamentu (prawostronne, prostopadłe, lewostronne),
- wielkość znaków,
- tempo kreślenia (zwracając uwagę na porównywalność tej właściwości z materiałem dowodowym),
- pozycja pisarska,
- ręka (lewa – u osób praworęcznych, prawa – u osób leworęcznych),
- wady fizyczne, np. wady wzroku.

Należy również zwrócić uwagę, aby osobie od której pobierany jest materiał porównawczy nie okazywano materiału dowodowego.

Wszystkie wzory pisma ręcznego powinny być pobierane protokolarnie. W protokole pobrania materiału porównawczego powinny znaleźć się następujące dane:

- miejsce i data pobrania pisma,
- nazwisko, imię, stanowisko służbowe osoby, która pobrała próby pisma,
- postawy prawne czynności pobrania materiału porównawczego,
- na czyje polecenie pobrano wzory i w jakiej sprawie (nr RSD, l.dz),
- dane osób biorących udział podczas pobierania prób pisma,
- dane dotyczące tekstu kreślonego na polecenie,
- dane dotyczące przebiegu czynności pobierania materiału porównawczego,
- podpisy osób biorących udział w czynności pobierania materiału porównawczego.

Powyższe zasady stanowią jedynie podstawowe informacje pobierania materiału porównawczego. Należy bowiem pamiętać, iż każda ekspertyza ma indywidualny charakter i zawarte tu wskazówki mogą być niewystarczające do przeprowadzenia badań identyfikacyjnych. Wskazany jest wówczas osobisty kontakt z ekspertem z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów w celu uzyskania bardziej szczegółowych porad dotyczących poprawności przygotowania materiałów do badań oraz precyzyjnego sformułowania pytań badawczych. Ma to zasadnicze znaczenie przy właściwym kompletowaniu materiału porównawczego.

podkom. Agnieszka Sobocińska

Uratowali życie

...15-latce!

Wolscy i bemowscy policjanci uratowali życie 15-letniej Małgosi. Dziewczyna w desperacji próbowała wyskoczyć z okna klatki schodowej na 7 piętrze. Tylko trzeźwa postawa koleżanki Małgorzaty, która złapała ją za rękę, gdy ta zsunęła się poza okno i błyskawiczna reakcja policjantów, uratowały jej ŻYCIE!

Z informacji jakie uzyskali kryminalni z referatu poszukiwań wynikało, że 10 kwietnia br. około godziny 19.00 Małgosia wyszła do koleżanki i nie wróciła do domu. Funkcjonariusze sprawdzili kilkanaście adresów jej znajomych, jednak nikt nie był w stanie wskazać, gdzie może przebywać. Skontrolowano skwery zieleni, parki i lasy przyległe do Bemowa i Woli. Informację o zaginięciu przesłano innym jednostkom Policji.

13 kwietnia br. kilka minut po godzinie 20.00 policjanci uzyskali informację, że zaginioną odnalazła całkiem przypadkiem jej przyrodnia siostra wraz z koleżanką. W okolicach sklepu przy Kazubów dziewczynki natknęły się na spacerującą Małgorzatę. Ta oświadczyła, że nocowała w jednym z budynków przy ul. Baborowskiej i tam zostawiła swoje osobiste rzeczy. Ustalono, że dziewczęta pójdą po nie. Po wejściu do budynku i dotarciu na VII piętro Małgosia poprosiła, by poczekały. Po chwili dał się słyszeć dziwny hałas. Gdy wbiegły na półpiętro Małgosia siedziała już na parapiecie okna i wychylała się. Groziła, że jeśli się zbliżą, popełni samobójstwo. Pertrakcje trwały chwilę. Przyrodnia siostra wyszła z budynku i poinformowała o całym zdarzeniu rodziców oraz Policję. Po kilku minutach na miejsce przyjechali funkcjonariusze, Straż Pożarna, Pogotowie Ratunkowe oraz rodzice. Zdesperowana dziewczynka próbowała się zsunąć z okna. Monika, koleżanka dziewczyny, złapała ją za rękę. Dziewczyna wisiała za oknem i Monice nie starczało już sił, gdy na półpiętro błyskawicznie wpadli policjanci. Dwie, może trzy sekundy i Małgorzata została wciągnięta do klatki schodowej. Lepiej nie myśleć co by się stało, gdyby pomoc nadeszła kilka chwil później! **Brawo Monika! Brawo Policjanci!**

kn

... tonącemu

Policjanci z Posterunku Policji w Zakroczymiu oraz Sekcji Ruchu Drogowego KPP w Nowym Dworze Mazowieckim wspólnie z funkcjonariuszami z Komisariatu Rzecznego Policji, żołnierzami oraz strażakami uratowali tonącego w Wiśle człowieka. Jak się okazało był on poszukiwany w celu ustalenia miejsca pobytu jako osoba zaginiona.

Całe zdarzenie miało miejsce 6 kwietnia br. o godzinie 19:20. Do policjantów dotarła wia-

domość, że w rzece znajduje się człowiek. Najbliżej wskazanego miejsca była załoga ruchu drogowego i to właśnie oni bez chwili wahania ruszyli na pomoc tonącemu w Wiśle mężczyźnie. Na miejscu byli już żołnierze z Jednostki Wojskowej w Kazuniu oraz płynęły łodzie policji rzecznej i Straży Pożarnej. Funkcjonariusze znajdujący się na moście mieli ograniczone możliwości pomocy, ale nie poddali się. Duże znaczenie miało doświadczenie policjanta z nowodworskiej drogowki. Wiedział on, że mężczyzna dryfuje już długo w zimnej wodzie i jest osłabiony, a nurt rzeki jest silny. Precyzyjnie rzucił koło ratunkowe, które tonący mężczyzna złapał resztkami sił. Policjant puścił linę, na której umocowane było koło i pozwolił mu dryfować. Resztą zajęli się strażacy, którzy wyciągnęli mężczyznę z rzeki.

ij

... desperatowi na moście

Północnoprascy policjanci pełniąc służbę patrolową uratowali mężczyźnie życie. Miłosny zawód pchnął młodego człowieka do podjęcia desperackiego kroku.

11 kwietnia br. zgłoszono, że na moście Śląsko-Dąbrowskim na barierze siedzi mężczyzna, który najprawdopodobniej chce popełnić samobójstwo. Policjanci natychmiast pojechali na miejsce. Kiedy tam dotarli zobaczyli młodego człowieka, który stojąc za barierką w połowie mostu krzychał, że nie chce żyć. To ostatecznie przekonało policjantów, że mężczyzna nie żartuje. Nawiązali rozmowę z mężczyzną i kiedy byli już pewni, że jest bezpieczny chwycili go za rękę. Jeszcze w tym momencie niedoszły samobójca próbował uwolnić się z uścisku policjantów. Funkcjonariusze wykorzystali ten moment i złapali go za drugą rękę. Wtedy już wiedzieli, że młody człowiek jest bezpieczny. Rozmawiając z nim dowiedzieli się, że do próby popełnienia samobójstwa pchnął go zawód miłosny.

dt, ah

Policjantem się jest, a nie bywa

Zdecydowana reakcja wracającego po służbie funkcjonariusza komendy na Woli zaowocowała zatrzymaniem dwóch nietrzeźwych chuliganów. Późnym wieczorem w tramwaju Adrian S. i Rafał N. zaczepiali pasażerów. Policjant udaremnił dokonanie rozboju ścigając tym samym całą agresję napastników na siebie. Zatrzymani nietrzeźwi odpowiedzą za czynną napaść na funkcjonariusza.

Wszystko rozegrało się około 23.00 17 kwietnia br. w tramwaju linii 22 na odcinku Anielewicza – Niska. Komisarz Mariusz Kaska wracał po służbie do domu. Dwóch podchmielonych wyrostków zaczęło zaczepiać spokojnie siedzą-

cych pasażerów. W pewnym momencie jeden z mężczyzn uderzył głową pasażera. Policjant nie pozostał obojętny, przystąpił do działania. Przedstawił się i wezwał rozrabiających chłopaków do zachowania zgodnego z prawem. Świadomość, że mają do czynienia ze stróżem prawa, wzmogła ich agresję. Cała złość oraz przemoc skupiły się na policjancie. Napastnicy zadawali ciosy rękoma i nogami. Na przystanku przy ul. Powązkowskiej jeden z pasażerów (wcześniej atakowany przez bandytów) zatrzymał radiowóz. Jadący w nim policjanci zatrzymali sprawców i przeprowadzili dalsze czynności w komendzie. Obaj mężczyźni wyładowali w izbie wytrzeźwień.

iw, kn

Policjanci nagrodzeni za profesjonalizm i poświęcenie

Komendant stołeczny Policji mł. insp. Jacek Olkowicz wręczył nagrody i pogratulował postawy godnej naśladowania sierż. Jarosławowi Soćko i st. post. Leszkowi Siejka – policjantom Referatu Patrolowo-Wywiadowczego KRP Warszawa I, którzy z narażeniem własnego życia wydostali z płomieni półtoraroczną Wiktorię i czteroletniego Damiana.

W nocy z 27 na 28 kwietnia br. około godziny 2.10. policjanci śródmiejskiej komendy otrzymali wezwanie do pożaru w mieszkaniu przy ul. 29 Listopada. Na miejscu byli błyskawicznie. Natychmiast też przystąpili do działania. Mieszkanie płonęło, wewnątrz wydobywał się dym i żywy ogień. Bez chwili zastanowienia i zawahania, nie czekając na przyjazd Straży Pożarnej, funkcjonariusze wbiegli do środka. W mieszkaniu ujrzeni dwójkę malutkich, zapłakanych, przestraszonych dzieci. Wynieśli je na rękach osłaniając od płomieni. Dzieciom natychmiast udzielono pomocy i przewieziono je do szpitala. Policja również zatrzymała nietrzeźwego ojca dzieci, którego nieuwaga stała się przyczyną pożaru.

Komendant stołeczny Policji wręczając policjantom nagrody wyraził słowa uznania dla ich wzorowego wypełniania obowiązków zawodowych.

– Wasza postawa powinna stanowić wzór dla wszystkich pełniących służbę w Policji. Dziękuję wam za profesjonalizm i wyjątkowe zaangażowanie w wykonywanie zadań – powiedział mł. insp. Jacek Olkowicz.

Policjanci – sierż. Jarosław Soćko i st. post. Leszek Siejka usłyszeli również słowa uznania i pochwały za swoje poświęcenie od bezpośredniego przełożonego mł. insp. Marka Maruchniaka Komendanta Rejonowego Policji w Śródmieściu.

Gratulujemy profesjonalnej postawy.

js

Mistrz z południowo-praskiej komendy

Sierżant sztabowy Janusz Królikowski z KRP VII podczas Mistrzostw Świata Policjantów, Strażaków i Wszystkich Służb Mundurowych, odbywających się w marcu br. w Australii, wywalczył dwa złote, jeden srebrny oraz jeden brązowy medal. Na imprezie niewielu kolarzy zdołało wyprzedzić stołecznego policjanta. Tym samym udowodnił wszechstronność i mistrzowską sprawność.

Sierżant sztabowy Janusz Królikowski na co dzień służy w Sekcji ds. Nietletnich i Patologii południowo-praskiej komendy. Wraz ze strażnikiem miejskim patroluje ulice i dba o bezpieczeństwo najmłodszych mieszkańców dzielnicy, jeżdżąc w tzw. patrolu szkolnym.

Wśród wielu kolegów jest znany jako zapalony sportowiec. Z Mistrzostw Świata Policjantów, Strażaków i Wszystkich Służb Mundurowych odbywających się w dniach 14-26 marca w Australii, Janusz Królikowski przywiózł 4 medale. W mistrzostwach brało udział 8 tysięcy zawodników z 60 państw, którzy rywalizowali w 79 konkurencjach. J. Królikowski jako jedyny reprezentował Komendę Stołeczną Policji. Reprezentacja polskich policjantów liczyła w sumie 11 zawodników. Nasz policjant startował w Adelajdzie w wyścigu na torze kolarskim na dystansie

1 km, gdzie wywalczył złoty medal. Najlepszy okazał się także na torze kolarskim w wyścigu na 4 km. Srebrny medal zdobył w sprincie na szosie, gdzie dystans 800 metrów przejechał z maksymalną prędkością 62 km/h. W Australii – kolebce triathlonu sztafeta: Janusz Królikowski (wyścig rowerem na dystansie 42 km na czas), sierż. szt. Piotr Prusik (bieg na 10 km) oraz nadkom. Tadeusz Stuchlik (pływanie na zbiorniku otwartym na dystansie 1600 m) uzyskała 3 miejsce, zdobywając brązowy medal. Polską sztafetę pokonali tylko Australijczycy (złoto) i Hiszpanie (srebrny medal). Polacy – ku zaskoczeniu wszystkich – pokonali takich faworytów tej dyscypliny jak Amerykanie i Nowozelandczycy oraz resztę świata. Reprezentacja polskich policjantów zajęła wysokie siódme miejsce w ogólnej klasyfikacji zawodów.

Janusz Królikowski jest również członkiem kadry narodowej Polskiego Związku Sportu Psich Zaprzęgów. W latach 2006-2007 wywalczył tytuł mistrza Polski w konkurencji psich zaprzęgów i czwarte miejsce na świecie.

Jarosław Florczak – oficer prasowy

1. Co wywarło na Pana największe wrażenie podczas tegorocznych Mistrzostw Świata Policjantów, Strażaków i Wszystkich Służb Mundurowych w Australii?

sierż. sztab. Janusz Królikowski: Wspaniała atmosfera tej imprezy. W Australii o tej porze roku panują wysokie temperatury, dlatego też musieliśmy podczas poszczególnych konkurencji walczyć nie tylko z rywalami, ale również z trudnymi warunkami klimatycznymi. Pomimo tego podczas zawodów panował duch czystej sportowej rywalizacji. Dodatkowo bardzo pozytywną atmosferę tworzyli wolontariusze, którzy

sprawnie obsługiwali około 8 tysięcy samych zawodników oraz publiczność, która tłumnie przybywała na poszczególne konkurencje. Poza tym wiele wyrazów sympatii doświadczyliśmy ze strony licznej australijskiej Polonii. To wszystko wraz ze sprawną organizacją mistrzostw i wszechobecnym „australijskim luzem” tworzyło niesamowitą atmosferę wielkiej sportowej imprezy.

2. Co miało największy wpływ na Pana sukces podczas tych mistrzostw?

J.K.: Przede wszystkim posłużył mi australijski klimat. Chociaż obawiałem się trudności z aklimatyzacją, to muszę przyznać, że pomimo 30-40 stopni Celsjusza panowała niska wilgotność powietrza, dzięki czemu mój organizm nie odczuwał negatywnych skutków wysokiej temperatury. Przede wszystkim jednak, co chciałbym podkreślić, sukces ten nie byłby możliwy, gdyby

nie wsparcie mojej rodziny i przyjaciół, pomoc firm i organizacji oraz przychylność moich przełożonych. Chciałbym więc podziękować wszystkim za ich zaangażowanie.

3. Jakie są Pana plany na przyszłość?

J.K.: Planuję uczestnictwo, a korzystając z dobrej passy, również zdobycie medalu na odbywających się jesienią tego roku Mistrzostwach Świata i Europy Psich Zaprzęgów. Nie poprzestaję na dotychczasowych osiągnięciach kolarskich, dlatego też już myślę o udziale w międzynarodowych mistrzostwach Policjantów, Strażaków i Wszystkich Służb Mundurowych mających odbyć się w Orlando na Florydzie w 2008 roku oraz o kolejnych światowych igrzyskach, które odbędą się w 2009 roku w Vancouver.

Gratulujemy sukcesu i życzymy kolejnych.

Rozmawiała J. Stachniewicz

Otwocki Turniej Piłki Nożnej Służb Mundurowych

11 kwietnia br. na terenie Klubu OKS „Start” w Otwocku odbył się Turniej Piłki Nożnej Służb Mundurowych o puchar Zarządu Terenowego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów Komendy Powiatowej Policji w Otwocku.

W turnieju wzięli udział reprezentanci: Policji, Straży Pożarnej, księży i wojska. Rozegrali sześć meczów w systemie 2 po 12 minut. O końcowej klasyfikacji drużyn decydowały: zdobyte punkty, bezpośrednie mecze, różnice bramek (zdobitych do

straconych), ilość bramek zdobytych, ilość bramek straconych. Mecze rozgrywane były w atmosferze życzliwości, wzajemnego poszanowania i gry fair play. Dodatkowo dopisała piękna aura.

Otwocką policję reprezentowali: Dariusz Sadoch, Ryszard Przysowa, Jarosław Janiak, Zbigniew Guznowski, Piotr Cabański, Dariusz Pingielski, Sławomir Wiącek, Sylwester Wiącek, Paweł Gniadek, Ryszard Dziurdziak.

A oto wyniki piłkarskich rozgrywek:

I miejsce – Policja

II miejsce – Wojsko

III miejsce – Księża

IV miejsce – Straż Pożarna

Całym rozgrywkom czujnie przyglądała się specjalna komisja, która po zakończonych zawodach wyróżniła najlepszych graczy: **królem strzelców został ks. Krzysztof Ziółkowski, najlepszym piłkarzem okazał się Sławomir Wiącek z drużyny policyjnej, natomiast najlepszym bramkarzem turnieju został przedstawiciel Straży Pożarnej Wojciech Lewandowski.**

Policyjny maraton w Puszczy Kampinoskiej

3 maja 2007 r. odbył się w Warszawie kolejny etap Mazovia MTB Marathon. Uczestnicy kolarskiego maratonu ścigali się po pagórkach, drogach, piachach i leśnych ścieżkach Puszczy Kampinoskiej. W 57-kilometrowym dystansie wzięli udział również stołeczni funkcjonariusze.

Nad policyjną częścią imprezy patronat objął Komendant Stołeczny Policji. Wyniki w kategorii open na dystansie 57 km wśród policjantów:

I miejsce: sierż. sztab. Janusz Królikowski – KRP VII;

II miejsce: asp. sztab. Adam Rucki – KRP VII;

III miejsce: sierż. sztab. Jacek Sęk – KRP VI;

IV miejsce: kom. Andrzej Sasin – SSK.

Uczestniczącym w wyścigu funkcjonariuszom w najbliższym czasie Komendant stołeczny Policji wręczy dyplomy i nagrody. Policjantom gratulujemy osiągniętych wyników.